

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencle, MA ve věci žalobce: **P. J.**, proti žalovanému: **Městský úřad Fryšták, odbor technického hospodářství**, se sídlem nám. Míru 43, Fryšták, zast. Mgr. Pavlínou Řehovou, advokátkou se sídlem Zarámí 4077, Zlín, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 7. 2. 2017 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost poskytnout informaci – kopii rozhodnutí o zařazení komunikace situované na pozemku parc. č. x v k. ú. V. do kategorie místních komunikací.

Žalobce konkrétně uvedl, že dne 5. 11. 2016 podal žádost o poskytnutí informace s tím, že jako vlastník pozemku parc. č. xv daném katastrálním území je přesvědčen, že na pozemcích parc. č. x existuje účelová komunikace a nikoliv komunikace místní. Poukázal na to, že opakovaně žádal příslušný úřad o poskytnutí rozhodnutí o zařazení komunikace mezi místní komunikace, ale žalovaný vždy odmítl tuto informaci poskytnout, neboť podle názoru žalobce žalovaný rozhodnutí o zařazení předmětné komunikace mezi místní komunikace nikdy nevydal.

Žalobce konstatoval, že vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti žalovaného, a to prostřednictvím stížnosti ze dne 29. 11. 2016, a nadřízený správní orgán (Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství) opatřením ze dne 12. 12. 2016, č. j. KUZL-79605/2016 DOP přikázal žalovanému informaci ve lhůtě 10 dnů poskytnout dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný ani po tomto opatření nadřízeného správního orgánu žalobci informaci neposkytl.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 12. 4. 2017 uvedl, že na žádost žalobce reagoval poskytnutím výpisu z pasportu ulic a komunikací s tím, že z něj vyplývá, že daný pozemek je zařazen mezi účelové komunikace. Na opatření proti nečinnosti, které vydal nadřízený správní orgán, reagoval žalovaný tím, že žalobci opětovně sdělil skutečnosti, které vyplývají z pasportu ulic a komunikací. Opakovaně sdělil totiž žalobci dne 14. 2. 2017 v reakci na stížnost žalobce, který si stěžoval, že požadované rozhodnutí neobdržel.

Žalovaný dále konstatoval, že po obdržení žaloby z procesní opatrnosti a v návaznosti na odůvodnění opatření Krajského úřadu vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a to dne 30. 3. 2017, č. j. MUF-OTH-855-2017-DOH, které žalobci doručil dne 11. 4. 2017, v němž odmítl vyhovět žádosti, protože požadované rozhodnutí neexistuje a nikdy nebylo správním orgánem vydáno.

Žalovaný se domnívá, že na každou žádost žalobce řádně odpověděl a žalobu proto považuje za zjevně bezúčelné uplatňování práva, které považuje za šikanózní.

V reakci na výzvu soudu po obdržení rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce uvedl, že na podané žalobě trvá, neboť mu nebyla poskytnuta jím požadovaná informace a rozhodnutí o odmítnutí žádosti je podle něj zcela účelové.

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby posoudil tvrzenou nečinnost žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při posouzení žaloby soud vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

Z obsahu postoupeného správního spisu, z obsahu soudního spisu a konečně ze shodných tvrzení účastníků soud pro souzenou věc zjistil jako rozhodný následující skutkový stav. Žalobce se na žalovaného obrátil se žádostí o poskytnutí informace ze dne 5. 11. 2016, a to podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Touto žádostí požadoval poskytnutí kopie rozhodnutí o zařazení pozemní komunikace situované na pozemku parc. č. x k. ú. V. do kategorie místní komunikace. Se způsobem vyřízení žádosti o poskytnutí informace nebyl

žalobce spokojen, proto uplatnil dne 30. 11. 2016 u Krajského úřadu Zlínského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, opatření proti nečinnosti. Krajský úřad přikázal opatřením ze dne 12. 12. 2016, č. j. KUZL 79605/2016 DOP, poskytnout informaci v souladu se žádostí. Navazujících reakcí žalovaného, tj. odpověď na žádost o poskytnutí informace ze dne 4. 1. 2017, nepovažoval žalobce za řádné vyřízení jeho žádosti ze dne 5. 11. 2016, a proto podal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného (soudu doručena dne 7. 2. 2017). V reakci na podanou žalobu vydal žalovaný rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 30. 3. 2017, č. j. MUF-OTH-855/2017-DOH, z důvodu, že informace nemůže být poskytnuta, neboť žalobcem požadované rozhodnutí nebylo vydáno (§ 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Z uvedeného je zřejmé, že žádost žalobce byla odmítnuta a žalobci nebyla poskytnuta informace, jejíž poskytnutí žalobce požadoval. Z odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti jasně vyplývá, že komunikace na dotčeném pozemku je zařazena do kategorie účelových komunikací a požadované rozhodnutí nebylo žalobci poskytnuto proto, že neexistuje.

Podle § 15 odst. 1 pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Pro souzenou věc je klíčové, zda žalovaný v průběhu řízení o žalobě buď poskytl požadovanou informaci, nebo vydal zákonem předpokládané rozhodnutí, kterým poskytnutí informace odmítl. Správní orgán, tj. žalovaný, nemá povinnost za každé situace požadované informace poskytnout, avšak v případě neposkytnutí informací musí rozhodnout o odmítnutí žádosti. Z pohledu tvrzené nečinnosti správního orgánu jsou ale pro soud v řízení na ochranu před nečinností jak poskytnutí informace, tak vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o její poskytnutí rovnocenným výsledkem řízení o žádosti.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Nejvyšší správní soud konstatoval již v rozsudku ze dne 30. 6. 2009, č. j. 4 Ans 3/2009 – 76, že „Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se tak žalobce může domáhat pouze toho, aby soud žalovanému správnímu orgánu uložil povinnost vydat rozhodnutí (osvědčení) v žalobou vymezené věci.“ Zároveň Nejvyšší správní soud v jiném svém rozhodnutí jasně uvedl, že krajský soud „není v žádném případě oprávněn správní orgán zavázat k vydání rozhodnutí určitého obsahu, tj. k tomu, jak konkrétně má být činný“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2004, č. j. 7 Afs 33/2003 – 80).

Podle názoru zdejšího soudu z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaný o žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 5. 11. 2016 v průběhu řízení před soudem zákonem předpokládaným způsobem rozhodl, a to dne 30. 3. 2017. Zdejší soud zdůrazňuje, že není

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného oprávněn přezkoumávat zákonnost rozhodnutí, kterým správní orgán nevyhověl žádosti o poskytnutí informace.

Na základě všech shora uvedených okolností dospěl zdejší soud k závěru, že žalovaný není ke dni vydání tohoto rozhodnutí nečinným.

K procesním důsledkům ukončení nečinnosti v průběhu řízení před soudem Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 Afs 34/2015-37 ze dne 29. 5. 2015 uvedl, že *„Cílem tohoto institutu [žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu – pozn. KS] je posoudit, zda je správní orgán nečinný, a pro tento případ mu nařídit vydání rozhodnutí či osvědčení. Soudní řízení v tomto případě končí vydáním rozsudku, jímž se správnímu orgánu nařizuje vydat rozhodnutí či osvědčení ve stanovené lhůtě. Smysl řízení je však dosažen až po jeho ukončení, tj. samotným faktickým vydáním rozhodnutí či osvědčení. Soudní řízení má samozřejmě svůj význam pouze tehdy, pokud nečinnost správního orgánu trvá. Pomine-li nečinnost v průběhu soudního řízení, soud žalobu zamítne dle § 81 odst. 3 s. ř. s., neboť vychází ze skutkového stavu, který zde je v den rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).*

Ke shodným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud již v rozhodnutí č. j. 1 Ans 4/2008 – 62 ze dne 25. 6. 2008 (*„Je tedy plně na žalobci, aby po ukončení nečinnosti správního orgánu provedl patřičné kroky reagující na změnu procesní situace, včetně možného zpětvzetí žaloby. Jestliže žalobce nevezme svoji žalobu zpět, soud, dojde-li k závěru, že nečinnost žalovaného netrvá, žalobu zamítne na základě ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s. Výše uvedená zákonná konstrukce se de lege ferenda nemusí jevit jako nejvhodnější (v tomto směru nutno souhlasit s argumenty žalobkyně). [...] Avšak za situace, kdy pro toto řízení neexistuje žádné ustanovení obdobné § 86 s. ř. s., nelze dospět k jinému závěru, než že ukončení nečinnosti ze strany správního orgánu nevede samo o sobě k ukončení řízení z procesních důvodů.“*), nicméně zároveň v tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„Není vyloučeno, že žalobce v tomto okamžiku neví, že byla nečinnost žalovaného ukončena, neboť vydané rozhodnutí dosud neobdržel. Soud je však povinen postoupit vyjádření žalovaného žalobci a dát mu časový prostor pro reakci (např. zpětvzetí žaloby)“*.

Zdejší soud poté, co mu došlo vyjádření žalovaného spolu se správním spisem, vyzval žalobce, necht' soudu sdělí, zda s ohledem na podané žalobě trvá. Žalobce sdělil soudu podáním ze dne 10. 5. 2017, že na podané žalobě trvá, neboť žalovaný mu neposkytl informaci v zákonné lhůtě a účelově rozhodl o odmítnutí žádosti.

Za této procesní situace poté, co soud dospěl k závěru, že v průběhu řízení opadly důvody pro poskytnutí ochrany proti nečinnosti, neboť došlo k ukončení nečinnosti správního orgánu, a že žalobce přesto na poskytnutí ochrany trvá, nezbylo soudu než žalobu jako nedůvodnou zamítnout dle § 81 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 81 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které **důvodně vynaložil** proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší.

Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť nepovažoval náklady vynaložené na zastoupení před soudem jako náklady důvodně vynaložené. V případě podané žaloby se jednalo o nečinnost žalovaného při vyřizování rutinní žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., což lze v současné době považovat za běžnou agendu, kterou musí být schopen jakýkoliv úřad disponující alespoň elementárním zázemím schopen vyřídit bez odborné právní pomoci. S ohledem na soudem posuzovanou otázku nedospěl soud k závěru o nutnosti právního zastoupení žalovaného jako samosprávného celku disponujícího personálním zázemím pro vyřizování agendy poskytování informací. Nutno zároveň podotknout, že v souzené věci bylo rozhodnuto o žádosti o poskytnutí informace až v průběhu soudního řízení, na čemž nic nemění to, že v důsledku procesního stanoviska žalobce došlo k zamítnutí žaloby. Ze všech těchto důvodů rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. května 2017

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu